

Sygnatura akt IIK 28/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Kłodzku w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Rembiasz

Protokolant: Małgorzata Posłuszna

przy udziale Prokuratora Ewy Czarnul

po rozpoznaniu dnia 17 maja 2016 roku sprawy karnej

P. I. (1)

urodzonego (...) w N.

syna Z. i E. z domu D.

oskarżonego o to, że:

w dniu 3 października 2015 r. w N. , woj. (...) prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki S. o nr rej. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wynoszącym podczas pierwszego badania 0,31 mg/l, a podczas drugiego badania 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym za przestępstwo z art. 178a§1kk na mocy wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku (sygn. akt IIK 717/10) z dnia 28 lipca 2010 r. w którym orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat,-

to jest o czyn z art. 178a§4kk

I. oskarżonego P. I. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku stanowiącego występki z art. 178a§4kk i za to na podstawie art. 178a§4kk wymierza mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,-

II. na podstawie art. 42§3kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio ,-

III. na podstawie art. 43a§2kk zasądza od oskarżonego P. I. (1) świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej,-

IV. zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych a poniesione w sprawie wydatki zalicza na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 lipca 2010 roku sygn.akt. IIK 717/10 oskarżony P. I. (1) został skazany za czyn z art.178a§1 k.k., za który to orzeczono wobec niego karę 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania okres próby 2 lat, a także orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia

wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat oraz świadczenie pieniężne w wysokości 200 zł. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 5 sierpnia 2010 roku i do dnia 12 listopada 2015 roku oskarżony wpłacił jedynie 50 zł tytułem orzeczonego wobec niego świadczenia, nie został również wobec niego wykonany środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, ponieważ oskarżony nie zwrócił dokumentu prawa jazdy.

Oskarżony by również karany na terenie Hiszpanii na karę 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszaniem wykonania kary za uchylanie się od kontroli drogowej.

Dowód: karta karna k.7

odpis wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku sygn.IIK 717/10, k.9

informacja Sądu Rejonowego w Kłodzku o wykonaniu środków karnych, k.20

W dniu 3 października 2015 roku oskarżony w towarzystwie kolegów spożywał piwo pod sklepem (...) w N.-S.. Po wypiciu dwóch piw oskarżony wsiadł do samochodu osobowego marki S. o nr rej. (...) i znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował tym pojazdem ulicami (...) - S., po przejechaniu kilkudziesięciu metrów na ul.(...) w N. został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Policji. Podczas kontroli funkcjonariusze Policji wyczuli od oskarżonego woń alkoholu i przebadali go na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego

P. I. (1), k.55

Bezpośrednio po zatrzymaniu oskarżony został przebadany urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu typu A. i urządzenie to wykazało u oskarżonego odpowiednio w dniu 3 października 2015r. o godzinie 17.51 – 0,31 mg/l, o godzinie 18.06 – 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Po przeprowadzeniu badania oskarżony podał do protokołu badania, iż tego dnia około godziny 17.30 spożył 1 litr piwa.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu, k.2

Świadcstwo wzorcowania, k.3

Oskarżony P. I. (1) jest bezrobotny i otrzymuje zasiłek dla bezrobotnych, na utrzymaniu ma syna, którym opiekuje się i jest dobrze oceniany jako rodzic, przez dyrektora zespołu szkół, w którym do przedszkola uczęszcza jego syn. W maju 2016 roku oskarżony poddał się zabiegowi implantacji disulfiramu, podjął leczenie przeciwalkoholowe.

Dowód: dane osobopoznawcze, k.55

zaświadczenie, k.51, 54

Oskarżony P. I. (1) składając wyjaśnienia przed Sądem, przyznał się w całości do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył jednak wyjaśnienia w których wskazał, iż zdecydował się na jazdę w stanie nietrzeźwości, ponieważ był załamany utratą rodziny, był po rozstaniu z dziewczyną i nie myślał racjonalnie, zaś w stanie nietrzeźwości przejechał jedynie około 50 metrów i został zatrzymany przez Policjantów.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd zważył co następuje:

Oceniając zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd uznał, że wina oskarżonego odnośnie zarzucanego mu czynu, jak i okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości. Uznając winę oskarżonego, Sąd oparł się częściowo na wyjaśnieniach oskarżonego, przy czym za wiarygodne uznał wyjaśnienia P. I. (1) odnośnie okoliczności, iż bezpośrednio przed zatrzymaniem spożywał alkohol, oraz został zatrzymany przez Policjantów w N. – S.. Znamionym jest, iż oskarżony P. I. (1) konsekwentnie przyznawał się od popełnienia zarzucanego mu czynu i składając wyjaśnienia

nie zaprzeczał, aby był w stanie nietrzeźwym po zatrzymaniu go przez Policjantów. Oskarżony w swych wyjaśnieniach wskazał jaki alkohol spożywał i w jakich ilościach, co znajduje odzwierciedlenie również w protokole badania alkosensorem, potwierdzającym stan nietrzeźwości oskarżonego.

Dysponując wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku, a także informacją, iż oskarżony nie wykonał w całości żadnego z orzeczonych wobec niego środków karnych, Sąd nie miał wątpliwości, iż oskarżony został zatrzymany po tym jak kierował w ruchu lądowym w stanie nietrzeźwości, będąc uprzednio skazanym za czyn podobny. Podkreślić przy tym należy, iż skazanie wyrokiem w sprawie sygn. IIK 717/10 nie uległo zatarciu, bowiem z godnie z art.107§6 kk - jeżeli orzeczono środek karny, przepadek lub środek kompensacyjny, zatarcie skazania nie może nastąpić przed jego wykonaniem, darowaniem albo przedawnieniem jego wykonania. Skoro zatem oskarżony nie wykonał środków karnych, uznać należy, iż jego skazanie mimo pomyślnego upływu okresu próby nie ulgo zatarciu, czego konsekwencją było przyjęcie odpowiedzialności P. I. (2) z art. 178a§4 kk.

Odnosząc się do stanu nietrzeźwości oskarżonego, wskazać należy, iż P. I. (1) przyznał, iż w dniu zatrzymania spożywał alkohol w postaci piwa, a badanie urządzeniem do określania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu potwierdziło, iż oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwym, wykazało bowiem u oskarżonego podczas dwóch prób od 0,31 do 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Według ustawowej definicji zawartej w art. 115§16 k.k. stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg, a z protokołu badania alkosensorem wynika, iż oskarżony w chwili badania miał we krwi stężenie alkoholu wyższe niż wskazane wyżej wartości.

Oskarżony przed zatrzymaniem kierował również pojazdem mimo tego, iż nie posiadał uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi oraz mimo wcześniejszego skazania za czyn z art. 178a§1 k.k. co stanowi znamię czynu z art. 178a§4 k.k.

Wobec powyższego Sąd uznał, iż oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a§ 4 k.k. polegającego na tym, że w dniu 3 października 2015 roku w nowej R. kierował w ruchu lądowym samochodem marki S. w stanie nietrzeźwości, przy czym kierując tymże pojazdem był wcześniej prawomocnie skazany za czyn z art. 178a§1 k.k. wyrokiem Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 28 lipca 2010 roku sygn.akt.IIK 717/10.

Mając na względzie wszelkie okoliczności mające znaczenie dla sądowego wymiaru kary, w szczególności właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa, wcześniejszą karalność oskarżonego, w szczególności za czyn podobny z art.178a§1 k.k., a przede wszystkim zasady indywidualizacji kary, a także lekceważenie wcześniej zapadłego wobec niego orzeczenia, Sąd wymierzył P. I. (1) karę 5 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając oskarżonemu karę pozbawienia wolności w wyżej wskazanym wymiarze, Sąd miał na względzie znaczną społeczną szkodliwość zarzucanego oskarżonemu czynu, mając na względzie stopień stanu nietrzeźwości oskarżonego, a także czas i miejsce popełnionego przez oskarżonego czynu. Oczywiście uwzględnić należy podjęte przez oskarżonego starania mające na celu podjęcie walki z nałogiem alkoholizmu i ocenić jednoznacznie jako okoliczność łagodzącą, nie zmienia to jednak faktu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu będąc pod wpływem alkoholu i narażając innych uczestników ruchu na niebezpieczeństwo utraty życia lub zdrowia.

Dotychczasowa postawa oskarżonego wykazuje, iż orzeczenie wobec niego kary z warunkowym zawieszeniem wykonania kary byłoby niewystarczające, nie odniosło skutku oraz nie spełniło stawianych karze celów prewencji szczególnej. W szczególności podkreślić należy, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu w będąc w pełni świadomym odpowiedzialności za tego typu czyn. Mimo wcześniejszego skazania za czyn podobny, a także mimo orzeczenia kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania oskarżony, ponownie dopuścił się przestępstwa. W tej sytuacji nie sposób przyjąć wobec oskarżonego pozytywnej opinii kryminologicznej i uznać, zgodnie z przepisem art. 69§1 k.k., iż nie popełni on ponownie przestępstwa, w szczególności, iż oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z konsekwencji jazdy w stanie nietrzeźwym, wykazując lekceważenie porządku prawnego. Wobec

powyższego Sąd, wymierzył karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania uznając, iż tak surowa kara przyczyni się do zamiany postępowania oskarżonego i pozwoli mu zrozumieć naganność swojego postępowania.

Mając na względzie art.42§3 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, do czego zobowiązany był treścią tegoż przepisu.

Na podstawie art. 43a§2 kk zasądził od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w wysokości 10.000 zł – a to świadczenie w najniższej wysokości wymaganej tymże przepisem, mając na względzie, iż oskarżony nie ma pracy, jest bezrobotny, na utrzymaniu ma sześciolatnie dziecko. Wskazana kwota będzie dla oskarżonego – mimo najniższej wysokości świadczenia - niezwykle dotkliwa i trudna do uregulowania.

Mając na względzie trudną sytuację finansową oskarżonego, a także orzeczoną wobec niego bezwzględłą karę pozbawienia wolności, Sąd stosownie do treści art. 624§1 kpk w zw. z art. 17 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 23.06.1973r. – o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. 1983.Nr 49 poz.233 z późn.zm) zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych oraz od obowiązku uiszczenia opłaty.